

Napredne civilizacije vodijo duhovno razviti ljudje

**Leo Trojar,
nenavadni kandidat
za predsednika
republike**

V uredništvo smo dobili pismo skupine posameznikov, ki »z duhovno-znanstvenega vidika spremljajo zdajšnja dogajanja v svetu«. Zapisali so, da so, glede na neznanje in laži, ki v tem času ustvarjajo zmedo povsod po svetu, mojstri neodvisnega svetovanja vpoklicani, da se javno izpostavijo in nas opomnijo na pozabljena duhovna načela, etične zaveze, ki nas edine lahko ohranijo, državo in človeštvo pa vodijo v pravilno smer. Prijazno so nas povabili, naj predstavimo 62-letnega Lea Trojarja iz Ilirske Bistrice, ustanovitelja in predsednika Antropozofskega društva. Leo Trojar je javnosti skoraj neznan. Pismo je bilo sila nenavadno, zato je naša novinarska radovednost hotela izvedati več. Kdo je Leo Trojar, ki namerava kandidirati za predsednika republike?

Tekst: **ALENKA GEVC**

V pismu ni bilo nobene telefonske številke, samo elektronski naslov. Ah, tančice skrivnosti, sem si mislila. Pa sem napisala mail. Presenetljivo hitro sem dobila klic in na drugi strani je bil Leo Trojar. Za intervju sva se dogovarjala skoraj odo ure. Bilo je jasno, da imam opravka z nekom, ki je skrajno nenavaden. O Leu Trojarju so njegovi podporniki zapisali, da je človek mnogo-

terih znanj in plemenitih dejanj. Šlo naj bi za »svetega moža«, pečetega z mogočnim duhovnim znanjem. Na pot me je gnala velika radovednost, kakšen neki je človek, ki naj bi kandidiral za predsednika.

Duša trpi, če govori o sebi. Po mukotrpni vožnji sem končno prispela v Juno vas pri Ilirski Bistrici. Moj prvi vtis o njem je bil, da je gospod mil in nežen dolgin, saj v vilino meri zasidljivih 188 centimetrov. Po izkušnjah, ki sem jih pridobila iz mnogoterih pogovorov z resnično duhovnimi ljudmi, so vsi po vrsti na zunan kot nekakšni večni mladeniči in mladenke. Leo Trojar sodi mednje. Človek bi mu težko pripisal 62 let.

Želela sem zvedeti kaj več o njegovem življenju, delu, odraščanju. Bilo mu je kar malo neprijetno in obotavljivo je dejal, da ničesar ne skriva, »resnično duhovni ljudje pa se izogibajo pogovoru o sebi, svojem življenju in delu. To se mi zdi naravno, sebično in komercialno.« Potem pa je dodal, da občasno kaj pove o sebi, zlasti kadar govori o strokovni temi in jo želi podkrepiti s praktičnim primerom, takrat po navadi pove skozi osebno izkušnjo. Ko mi je govoril o sebi, sem imela vseskozi občutek, kot da ga je malo srum, to mi je tudi potrdil in se mi opravičil, češ da se spušta na osebno raven. Povedal je, da je že marsikdo želel izvesti več o njegovem »posvetnem« življenju, on pa mu je odgovoril: »Osebnostne vsebine za duševno-duhovni razvoj niso umestne in izkazujejo manjko pravilnega preučevanja.« Pravi, da »skor

Časi so težki, tako rekoč prelomni za človeštvo. Leo pravi, da je čas za spremembo, zato tudi odločitev za kandidaturu.

zmone duhovni uvid, lahko razbete, da imajo resnično duhovni ljudje veliko bolj dinamično življenje, posledično pa tudi veliko osebnih izzivov, skušnjav, iskustev, eksperimentov in igranja različnih vlog v življenje. Če ne bi bilo tako, ne

bi dosegli opazno visoke zavesti.« Med pogovorom me je pogledal, njegove oči so bile sočne in precej tiho mi je rekel: »Moja duša trpi, če govorim o sebi ...« Nisem vedela, kaj naj rečem ali vprašam, zato sva za trenutek oba potokčala.

Stopiti je treba iz anonimnosti. Leo Trojar je upokojen in finančno dobro preskrbljen. Z denarjem nima težav, včasih je bil obrtnik, tiskar, delo je vrednota, ki jo zelo ceni. Ker je posloval etično, bil vedno moč beseda, ogromno delal, tudi finančni uspeh ni izostal.

Časi so težki, tako rekoč prelomni za človeštvo. Leo pravi, da je čas za spremembo, zato tudi odločitev za kandidaturu. »Nisem se sam odločil za to, bil sem tako rekoč poklican.« Kdo ga je poklical? »Lahko zapilete, da sem dobil klic iz kozmosa.« Ob tem me je gledal v oči in se zagonetno smehljaj. Nisem vedela, kaj naj si mislim. Priznam, da me je odgovor vznemiril. Tako okoli ovinkov sem ga vprašala, ali je imel kdaj opravka s psihiatrijo. »Imel«, se nasmeji, »studiral sem jo.« Potem sem ga vprašala kar naravnost: Ali ste bili kdaj psihiatrični pacient? On pa mirno: »To pa nikoli.« Za antroposofijo je značilno, da so polni znanja, že njihov utemeljitelj Rudolf Steiner je bil umski genij. Očitno Trojar stopa po njegovi poti. Katerekoli teme sva se lotila, jo je začel transverzalno obdelovati. Naporno za nekoga, ki je povprečne pameti (govorim o sebi, seveda).

Rekla sem mu, da če mihi resno s kandidaturu, mora tudi kaj povedati o sebi, drugače ga morebitni volivci ne morejo spoznati. »Tega se močno zavedam,« je odgovoril. »Veste, kadar se prava duhovna oseba izpostavi javnosti, v mojem primeru je to kandidatura, se ljudje začne zanimati tudi za njegovo življenje, osebne lastnosti in sposobnosti. Ljudje še običajnega človeka ne znajo podčrtovati, kaj šele duhovnega, pri katerem je marsikaj drugače od običajnega. O takem, zunje nenavadnem človeku, še bolj ugibajo, sklepajo, z izkrivljenimi dejstvi pa ranijo dušo.« Po njegovem povetno sklepamo o tistem, kar je vidno očem, namesto da bi upoštevali, da

» obstajajo tudi stvari, ki očem niso vidne. »Neravnovesje med tem, kar je vidno očem, in tistim, kar je očem skrito, povzroča nastanek velikih kriz, širjenje polresnic ter bobnotenje slabe usode za posameznika in družbo. Duhovni ljudje se tega najbolj zavedajo, zato sem se tudi odločil, da povem nekaj o sebi. S tem bom delno zmanjšal močna obrskovanja, ugibanja, napačna sklepanja. Ljudje, ki se v javnosti trudijo biti bolj kultivirani, se v zasebnem življenju izkažejo bolj grobi. Tisti, ki se v javnosti obnašajo preprosto, pa so v zasebnem življenju brezgrajni. Prvi, osebno zahtevni, lahko karizmo širijo, kar druge vzemirajo; tisti drugi, skromni, pa namerno karizmo prikrivajo, da bližje in družbe ne vzemirajo.« Vse to mi je pripovedoval mirno, v ničemer nisem zasledila niti malo sovbe. Kot bi niral gola dejstva, brez kakršnih koli čustev. Hkrati pa sem čutila toplino, ki je vela iz njega. Drugače ne znam opisati.

V mladosti zgrajeni zdravi temelji. Leo je že vse življenje v Ilirski Bistrici. »No, samo rodil sem se v Postojni,« se je pošalil. V svoji primarni družini se je naučil etičnega življenja. Mama, Žilava Brkinka, je bila zelo delovna, hitra in zanesljiva. »Oče je bil skoraj pet let mlajši od nje. Izhajal je iz znane veleposredniške družine Trojar, ki je bila lastnica Bohinjskega kota. Izvažali so les po vsem svetu, po vojni, leta

1947, pa je bilo premoženje nacionalizirano. Oče je služil vojaški rok v Ilirski Bistrici in tam je spoznal mojo mamo. Zelo kmalu je prepoznal njene kvalitete. Ker je bil nekaj mlajši, se mama na začetku zanj ni zmerila. On pa je bil vztrajen in nazadnje sta se le poročila. Tadi preselil se je v Ilirsko Bistrico. V družini sta bila dva otroka, poleg mene starejši brat Bojan, strojni inženir in nadse uspešen športnik, med drugim triatlonec.« Leo je še povedal, da je bilo njegovo otroštvo strogo in disciplinirano, z mnogimi domačimi obveznostmi. Komaj sem iztekla iz njega, da ga je že pri desetih letih zanimalo, kdo upravlja sistem, premišljeval je, s čim naj se ukvarja v življenju, kako naj ga zastavi, da bo dosegel največ. »Da bi z vzorom vplival na okolico in da si nuberem izkušnje na največ možnih področjih, to je bilo že vključeno v mojo dušo.«

Šport in duhovnost. Po končani srednji gradbeni šoli je nadaljeval študij na gradbeni fakulteti v Mariboru. Po dveh letih ga je opustil zaradi notranjega klana – čutil je, da ima drugačno poslanstvo. Med študijem je dnevno posvetil od šest do sedem ur borilnim veščinam. Vodil je karate klub Kosinar, bil je glavni trener borilnih veščin budokai (karate shotokan, aikido, jujitsu, rinchaku, sai, karate sankukai). Ob vsem tem je treniral košarkarstvo ter se ukloboval tudi po

» Rešimo se lahko samo z ljudmi, ki so, takole na oko, vsaj 50 odstotkov pozitivni. «

Jugoslaviji in Italiji. Povedal je, da je bil velikokrat lučen, saj preprosto ni imel časa jesti. Je pa našel čas tudi za pomoč kolegom in jih izstruiral opisno geometrijo. Prav, da je bil kronično utrujen, delal je tudi prek študentskega servisa in nikoli ni legel k počitku pred polnočjo. Ob vseh aktivnostih pa je poglobljaj tudi svoje duhovno znanje. »Duša me je 'preganjala',« je povedal smeje. »Je bil to fascizem? Ne, bila je priprava na to, kar žaka moja duša. Vse se je dogajalo z nekim razlogom.« Leo je na svoji duhovni poti šel čez vse faze, dokler ni »priznal« v antroposofiji, ki velja med poznarci za globoko duhovnost. Bil je tudi poročen in ima dva odrasla, proslabljenega otroka.

Za Lea Trojarja marsikdo pravi, da ima izjemno širok spekter znanja na različnih področjih. Era od njegovih podpornic pravi, da se plemenito daruje kot modrec, učitelj in vider. Izjemno je predan duhovnosti, katere utemeljitelj je bil Rudolf Steiner, ki je bil prvi vulkan znanja.

Razmišljaja pozitivno in ne sodi. Za svet, kakršnega po-

znamo danes, se zdi, kot da drvi v prepad. Se lahko rešimo, sem vprašala sogovornika. »Lahko! Zmagali bodo ljudje, ki razmišljajo pozitivno, ki so eno v mislih, besedah in dejanjih!« Pozitivno razmišljanje se mi zdi kot nekakšno marketinška floskula, ki zariše narejen nasmeš na obraz, sem mu rekla. Odgovoril mi je, da mora biti človek predvsem čist v mislih in v srcu. Da se trudi ne soditi, saj velika večina ljudi ne vidi širše slike, ne vidi resnice in realnosti. »Rešimo se lahko samo z ljudmi, ki so, takole na oko, vsaj 50 odstotkov pozitivni,« mi je skrušal bolj po domače razložiti duhovne zakone.

Duhovni svet Slovenije, ki nam je podal pismo o namerni kandidaturi Lea Trojarja za predsednika Slovenije, je med drugim tudi zapisal: »Napredne civilizacije vedno vodijo duhovno razviti ljudje. Danes smo dočeli krizo življenja, nevarne dekadence, zgolj intelektualnega in materialističnega pogleda na svet. To se mora spremeniti.«

Z napisanim se popolnoma strinjam. Na začetku pogovora se mi je zdel Leo Trojar zelo nenavaden. Na koncu pa je ta občutek popolnoma izginil. Marsikomu, kar mi je razlagal, nisem razumela. Vso pot domov sem se spraševala, ali je to tip »politik«, ki bo svet popeljal na pravo pot, s pravimi ljudmi, ki se mu bodo pridružili. »